



“ການຊັກຊວນ”ທາງອິນເຕີເນັດ

ນິຍາມ

“ການຊັກຊວນ”ທາງອິນເຕີເນັດ

“ການຊັກຊວນ”ທາງອິນເຕີເນັດແມ່ນຂັ້ນຕອນການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ສືບສານກັບເດັກຜ່ານທາງອິນເຕີເນັດ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອລັລວງ, ຈູງໃຈ ຫຼື ປຸກປັ່ນໃຫ້ເດັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທາງເພດ.

ກິດຈະກຳທາງເພດປະກອບດ້ວຍການດຳເນີນການທີ່ນອກເໜືອຈາກການພົບປະກັນທົ່ວໄປກັບຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍ, ເຊັ່ນການທາລຸນທາງເພດເດັກຜ່ານທາງກອງວິດີໂອທີ່ຕໍ່ກັບອິນເຕີເນັດ ຫຼື ການຜະລິດສິ່ງທີ່ສື່ເຖິງການທາລຸນທາງເພດເດັກ ຫຼື ການສ້າງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ສື່ທາງເພດດ້ວຍຕົນເອງ.



ຂອບກົດໝາຍ

ການຊັກຊວນໃຫ້ເດັກມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທາງເພດແມ່ນສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາລາວອາຍາ.

ສົນທິສັນຍາລາວອາຍາທີ່ປະກອບດ້ວຍມາດຕາ (23) ວ່າດ້ວຍການຊັກຊວນເດັກ ຫຼື ການສະເໜີພົບກັບເດັກເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຜະລິດສິ່ງລາມີກອະນາຈານເດັກ. ນອກຈາກນັ້ນ ສົນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວຍັງກຳນົດວ່າການເຮັດໃຫ້ເດັກເຊື່ອມເສຍ ຫຼື ການກະທຳທີ່ເຮັດໃຫ້ເດັກຮູ້ເຫັນການທາລຸນທາງເພດ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງເພດເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ (ມາດຕາ 22).

ນອກຈາກນັ້ນ ສົນທິສັນຍາສະຫະພາບອາຟຣິກາວ່າດ້ວຍອາດຊະຍາກຳທາງຄອມພິວເຕີ ແລະ ການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ (ຍັງບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້) ກຳນົດວ່າການກະທຳທີ່ເປັນການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ຫຼື ໃຫ້ຊ່ອງທາງເຂົ້າເຖິງສິ່ງລາມີກອະນາຈານເດັກແມ່ນສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍອາຍາ. ເຊິ່ງມາດຕາ (29)(3)(1)(g) ນີ້ແມ່ນກວມເຖິງອົງປະກອບຂອງການຊັກຊວນເດັກ.

ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍ ແລະ ວິທີດຳເນີນການຂອງພວກເຂົາ

- ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍໄດ້ຮັບແຮງຈູງໃຈຫຼັກໆຈາກຄວາມສົນໃຈທາງເພດກັບເດັກ ຫຼື ຈາກຜົນປະໂຫຍດທາງການເງິນ;
- ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍດຳເນີນການພຽງລຳພັງຜູ້ດຽວ ຫຼື ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຄືອຂ່າຍ;
- ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍເລືອກເຫຍື່ອໂດຍການປະເມີນສະພາວະສ່ຽງຂອງເຫຍື່ອດັ່ງກ່າວ (ຕົວຢ່າງ: ຄວາມໝັ້ນໃຈສູງ, ການຄວບຄຸມຂອງພໍ່ແມ່);
- ການຕິດຕໍ່ຫາເດັກສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນດຳເນີນການທາງອິນເຕີເນັດ ຕົວຢ່າງ: ໃນຫ້ອງສົນທະນາທາງອິນເຕີເນັດ, ເວັບໄຊເກມ ຫຼື ສື່ສັງຄົມອິນເຕີເນັດ, ແຕ່ນອກນັ້ນຍັງມີ “ການຊັກຊວນ” ແບບອອຟ໌ລາຍ ຫຼື ບໍ່ຜ່ານອິນເຕີເນັດອີກ;
- “ການຊັກຊວນ” ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວປະກອບດ້ວຍການສ້າງສາຍສຳພັນທາງອາລົມກັບເດັກເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມໄວ້ວາງໃຈ;
- ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍຍັງ “ຊັກຊວນ” ບຸກຄົນອື່ນເປັນຕົ້ນແມ່ນພູເພື່ອນ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນຂອງເດັກທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍໂດຍບໍ່ມີຂອບເຂດ;
- ພຶດຕິກຳໃນການ“ການຊັກຊວນ”ປະກອບດ້ວຍການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກ ໂດຍການໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຂອງຂວັນ, ການບັງຄັບທາງຈິດໃຈ, ການຈູງໃຈ, ການອ້າງວ່າເປັນການ ‘ອົບຮົມທາງເພດ’ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ເດັກຕາຍໃຈ;
- ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍອາດຈະແອບອ້າງເປັນບຸກຄົນອື່ນເພື່ອຕົວຍິວະໃຫ້ເດັກມີຄວາມສຳພັນ (ທາງເພດ) ກັບຕົນເອງ;
- ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍຈະຄ່ອຍໆພັດທະນາຄວາມສຳພັນທາງເພດກັບເດັກທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ;
- ຜູ້ເຮັດຜິດກົດໝາຍໂດຍທົ່ວໄປຈະໃຊ້ການແຍກປ່ຽວ, ການປົກປິດຄວາມລັບ, ການກ່າວໂທດເພື່ອເຮັດໃຫ້ເດັກມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຍຶດປາກງຽບ.

ທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແນ່?

- ຈົ່ງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີຂອບກົດໝາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ທີ່ກຳນົດວ່າ“ການຊັກຊວນ”ເດັກທາງອິນເຕີເນັດເພື່ອໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳທາງເພດເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ;
- ຈົ່ງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ດີຂຶ້ນສຳລັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ເຄື່ອງມືສະເພາະ ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາ“ການຊັກຊວນ”ທາງອິນເຕີເນັດ;
- ຈົ່ງສົ່ງເສີມ ແລະ ຮ່ວມມືກັບພາກເອກະຊົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຜູ້ໃຫ້ບໍລິການອິນເຕີເນັດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆເພື່ອສະໜອງສະພາບແວດລ້ອມທາງອິນເຕີເນັດທີ່ມີຄວາມປອດໄພສຳລັບເດັກ;

- ຈົ່ງສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບບັນຫາ “ການຊັກຊວນ”ເດັກ;
- ຈົ່ງດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນຫາ “ການຊັກຊວນ”ເດັກທາງອິນເຕີເນັດ;
- ຈົ່ງລາຍງານເມື່ອທ່ານຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບສະຖານະການວ່າເດັກຄົນໜຶ່ງກຳລັງຖືກຕຶກເປັນເປົ້າໝາຍຂອງການ “ຊັກຊວນ” ທາງອິນເຕີເນັດ;
- ຈົ່ງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເບິ່ງແຍງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ.